

پروژه کنترل ذهن

سیا، MK-ULTRA،

اساساً ادامه

کاری بود که در

اردوگاه های کار

اجباری ژاپن و

نازی ها آغاز شد.

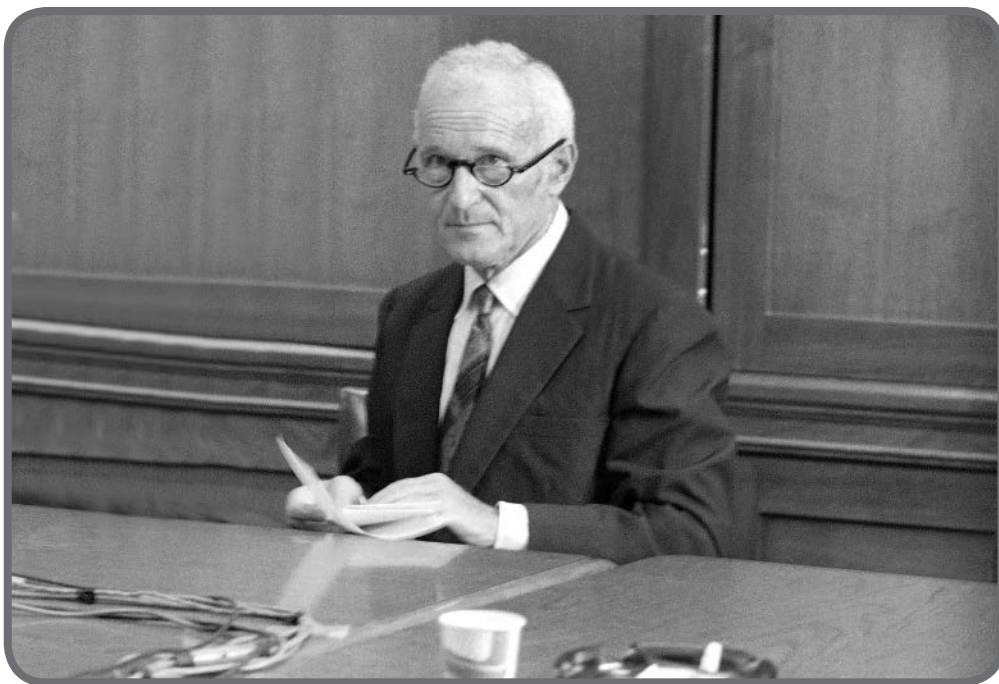
آلن گینزبرگ، شاعری که ارزش ماجراجویی شخصی بزرگ استفاده از ال اس دی را تبلیغ می کرد، اولین ال اس دی خود را از سیدنی گوتلیب گرفت. اگرچه او هرگز این نام را نمی دانست. بنابراین سیا ال اس دی را به آمریکا آورد.

وایتی بولگر یکی از زندانیانی بود که برای آزمایشی که به او گفته شد با هدف یافتن درمانی برای اسکیزوفرنی است، داوطلب شد. به عنوان بخشی از این آزمایش، به مدت بیش از یک سال هر روز به او ال اس دی می دادند. او بعداً متوجه شد که این ربطی به اسکیزوفرنی ندارد و او یک خوکچه هندی در یک آزمایش دولتی است که هدفش این بود که ببیند واکنش های طولانی مدت مردم به ال اس دی چیست. اساساً آیا می توانیم با خوردن روزانه ال اس دی در این مدت طولانی ذهن خود را از دست بدهیم؟

بولگر پس از آن در مورد تجربیات خود نوشت که او آن را بسیار وحشتناک توصیف کرد. فکر می کرد دارد دیوانه می شود. او نوشت: «به جرم ارتکاب جنایت در زندان بودم، اما جنایت بزرگتری در حق من کردند». او در اواخر عمرش به حقیقت اتفاقی که برایش افتاده بود پی برد و در واقع به دوستانش گفت که می خواهد آن دکتر را در آتلانتا - که رئیس آن برنامه آزمایشی در ندامتگاه بود- پیدا کند و بکشد. پروژه کنترل ذهن سیا، MK-ULTRA، اساساً ادامه کاری بود که در اردوگاه های کار اجباری ژاپن و نازی ها آغاز شد. این نه تنها تقریباً بر اساس آن آزمایش ها بود، بلکه سیا در واقع جانداران و شکنجه گرانی را که در ژاپن و اردوگاه های کار اجباری نازی کار می کردند، استخدام کرد تا بیایند و آنچه را که دریافته اند توضیح دهند. برای مثال، پزشکان نازی آزمایش های گسترده ای با مسکالین در اردوگاه کار اجباری داخائو انجام داده بودند و سیا بسیار علاقه مند بود تا دریابد که آیا مسکالین می تواند کلید کنترل ذهن باشد که یکی از راه های بزرگ تحقیق آنها بود. بنابراین آنها پزشکان نازی را که در آن پروژه مشارکت داشتند استخدام کردند تا به آنها مشاوره دهند.

گوتلیب و سیا در سرتاسر اروپا و آسیای شرقی، به ویژه در ژاپن، آلمان و فیلیپین، مراکز بازداشت مخفی ایجاد کردند که در اوایل دهه ۵۰ عمدتاً تحت کنترل آمریکا بودند، و بنابراین گوتلیب نیازی به نگرانی در مورد هیچ قانونی نداشت.

افسران سیا در اروپا و آسیا در حال دستگیری عوامل دشمن و کسانی بودند که احساس می کردند ممکن است افراد مظنون باشند. آنها این افراد را می گرفتند و به سلول ها می فرستادند و سپس انواع مختلف، نه تنها معجون های دارویی، بلکه تکنیک های دیگر، مانند شوک الکتریکی، دمای شدید، انزوای حسی را آزمایش می کردند. در همین حین آنها را با سؤال بمباران می کردند، سعی می کردند ببینند آیا می توانند مقاومت را بشکنند و راهی برای از بین بردن نفس انسانی بیابند. بنابراین این پروژه ها نه تنها برای درک ذهن انسان، بلکه برای کشف چگونگی نابودی آن طراحی شده اند.

دارویی برای کنترل ذهن؟!

برنامه مخفی سیا در دهه پنجاه میلادی

در طول دوره اولیه جنگ سرد، سیا متقاعد شد که کمونیست ها دارو یا تکنیکی را کشف کرده اند که به آنها اجازه می دهد ذهن انسان ها را کنترل کنند. در پاسخ، سیا برنامه مخفی خود را به نام MK-ULTRA برای جست و جوی یک داروی کنترل ذهن که بتواند علیه دشمنان مسلح شود، آغاز کرد. MK-ULTRA که از دهه ۱۹۵۰ تا اوایل دهه ۶۰ فعالیت می کرد، توسط شیمیدانی به نام سیدنی گوتلیب ایجاد و اداره می شد. استفان کینزر، روزنامه نگار که چندین سال در مورد این برنامه تحقیق کرد، این عملیات را «پایدارترین جست و جوی تاریخ برای تکنیک های کنترل ذهن» می نامد.

مهدی آریایی نژاد

پژوهشگر حوزه فناوری اطلاعات

افسران سیا در اروپا و آسیا در حال دستگیری عوامل دشمن و کسانی بودند که احساس می کردند ممکن است افراد مظنون باشند. آنها این افراد را می گرفتند و به سلول ها می فرستادند و سپس انواع مختلف، نه تنها معجون های دارویی، بلکه تکنیک های دیگر، مانند شوک الکتریکی، دمای شدید، انزوای حسی را آزمایش می کردند. در همین حین آنها را با سؤال بمباران می کردند، سعی می کردند ببینند آیا می توانند مقاومت را بشکنند و راهی برای از بین بردن نفس انسانی بیابند. بنابراین این پروژه ها نه تنها برای درک ذهن انسان، بلکه برای کشف چگونگی نابودی آن طراحی شده اند.

کینزر در کتاب جدید خود به نام Poisoner in Chief درباره گوتلیب و MK-ULTRA می نویسد. در مورد این که سیا چگونه ال اس دی را به آمریکا آورد.

به عنوان بخشی از جست و جوی داروهایی که به افراد اجازه می دهد ذهن انسان را کنترل کنند، دانشمندان سیا از وجود ال اس دی آگاه شدند و این به یک وسوسه برای مدیران اولیه MK-ULTRA تبدیل شد. در واقع، مدیر MK-ULTRA، سیدنی گوتلیب، اکنون می تواند به عنوان فردی که ال اس دی را به آمریکا آورده است، دیده شود. او پدرخوانده ناخواسته کل ضد فرهنگ ال اس دی بود.

در اوایل دهه ۱۹۵۰، او ترتیبی داد که سیا ۲۴۰ هزار دلار برای خرید کل عرضه ال اس دی جهان بپردازد. او این ماده را به ایالات متحده آورد و شروع به انتشار آن در بیمارستان ها، درمانگاه ها، زندان ها و سایر موسسات کرد و از طریق بنیادهای جعلی از آنها خواست تا پروژه های تحقیقاتی را انجام دهند و دریابند که ال اس دی چیست، مردم چگونه به آن واکنش نشان می دهند و چگونه شاید بتوان از آن به عنوان ابزاری برای کنترل ذهن استفاده کرد.

اکنون افرادی که برای این آزمایش ها داوطلب شدند و شروع به مصرف ال اس دی کردند، در بسیاری از موارد آن را بسیار لذتبخش می دانستند. آنها این موضوع را به دوستان خود گفتند. آن افراد چه کسانی بودند؟ کن کیسی، نویسنده کتاب One Flew Over the Cuckoo's Nest، ال اس دی خود را در آزمایشی که توسط سیا و سیدنی گوتلیب حمایت می شود، دریافت کرد. همین طور رابرت هانتز، ترانه سرای گروه Grateful Dead که در ادامه به تأمین کننده بزرگ فرهنگ ال اس دی تبدیل شد.

کینزر می گوید برخی آزمایش های گوتلیب به طور مخفیانه در دانشگاه ها و مراکز تحقیقاتی تأمین می شد، در حالی که برخی دیگر در زندان های آمریکا و در مراکز بازداشت در ژاپن، آلمان و فیلیپین انجام شد. بر اساس تحقیقات کینزر، بسیاری از افراد ناآگاه او شکنجه های روانی از شوک الکتریکی گرفته تا دوزهای بالای LSD (ال اس دی) را تحمل کردند.

کینزر می گوید: «گوتلیب می خواست راهی برای به دست گرفتن کنترل ذهن مردم ایجاد کند و متوجه شد که این فرآیند دویبخشی است. اول، شما باید ذهن موجود را از بین می بردید. دوم، باید راهی برای وارد کردن یک ذهن جدید در خلأ حاصله پیدا می کردید.

کینزر خاطرنشان می کند که ماهیت فوق سری کار گوتلیب، اندازه گیری هزینه های انسانی آزمایش های او را غیرممکن می کند. او می گوید: «ما نمی دانیم چند نفر جان خود را از دست دادند، اما تعدادی جان خود را از دست دادند و زندگی بسیاری برای همیشه نابود شد. در نهایت، گوتلیب به این نتیجه رسید که کنترل ذهن ممکن نیست. پس از بسته شدن MK-ULTRA، او به رهبری یک برنامه سیا ادامه داد که سموم و ابزارهای با تکنولوژی بالا را برای جاسوسان ایجاد می کرد.